

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LIX Nr. 14706

Miercuri 29 noiembrie 1989

6 PAGINI — 50 BANI

Pe drumul luminos deschis de marele forum comunist

CREȘTEREA ROLULUI FACTORILOR INTENSIVI ÎN DEZVOLTAREA INDUSTRIEI

Politica Partidului Comunist Român de dezvoltare a industriei în cinci ani (1984-1989) și în perspectiva anilor 2000-2010, exemplar înfățișată în magistralul Raport prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la tribuna marelui forum al comunistilor români. Congresul al XIV-lea va avea ca trăsătură distinctivă, esențială creșterea rolului factorilor intensivi, calitativi, care devin prioritari în comparație cu cei extensivi. „Pornind de la nivelul actual al industriei, agriculturii și celorlalte sectoare — se sublinia în raport — în cinci ani viitor și în perspectiva anilor 2000-2010 se va pune accentul pe dezvoltarea intensă a tuturor sectoarelor de activitate, pe realizarea unor noi câștigi a muncii și vieții, a unui nivel tehnic tot mai ridicat al întregii producții, pe baza aplicării ferme a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii”. Această opțiune strategică se întemeiază pe acumulările cantitative obținute în cincinalele anterioare în dezvoltarea și modernizarea bazei tehnico-materiale, a forțelor de producție în general, acumulări care sînt rezultatul amplului proces de industrializare socialistă, caracterizat prin ritmuri înalte de dezvoltare.

Așa cum se subliniază în Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu în fața Congresului al XIV-lea, obiectivul fundamental al celui de-al IX-lea cincinal îl va constitui dezvoltarea intensă a industriei, ca premisă a edificării celei de-a doua faze, superioare, a construirii societății socialiste multilaterale dezvoltate și de treceare a României, începând cu anul 1990, în rîndul țărilor cu dezvoltare economică medie. În stabilirea acestei strategii o contribuție hotărîtoare are tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, care, pornind de la necesitatea aplicării ferme a legilor obiective, a principiilor socialismului științific la realitățile României, a fundamentat tezele și orientările dezvoltării economico-sociale a țării noastre pentru etapa următoare.

Dezvoltarea intensă a industriei se va caracteriza în cinci ani viitor prin ritmuri moderate de creștere comparativ cu etapele anterioare ale industrializării țării, cînd, pentru recuperarea rămănelor în urmă, au fost necesare ritmuri înalte de creștere economică. Această tendință este determinată atît de faptul că fiecare procent înseamnă un volum

absolut mai mare, cît și de tendința de saturare a consumului productiv pe măsura cu care se apropie de nivelul optim și de accentuarea caracterului limitat al resurselor naturale. Caracterul tot mai restrictiv al factorilor de producție primari în general și al energiei în special, în raport cu factorii extensivi, a căror acțiune este limitată, factorii intensivi oferă practic posibilități nelimitate de a-și sporii contribuția la mărirea producției industriale.

În contextul accentuării caracterului limitat al resurselor naturale, Congresul al XIV-lea al P.C.R. a promovat concepția potrivit căreia valorificarea superioară a tuturor resurselor umane, materiale și energetice, procese care prezintă maximizarea sumei valorilor bunurilor și serviciilor produse, recunoașterea și valorizarea de întregii activități, care revin la o unitate de resursă consumată pentru producerea lor reprezintă o componentă esențială a procesului general de dezvoltare economică-socială preponderent intensivă.

Profundele modificări intervenite în structura industriei românești în cele peste două decenii de după Congresul al IX-lea al P.C.R. au avut drept consecință creșterea gradului de valorificare a materiilor prime și energiei prin reducerea cantităților necesare pentru realizarea unei unități valorice de producție. Comparativ cu situația existentă în 1965, pentru realizarea unei producții industriale în valoare de 1000 lei se consuma în anul 1985 cu aproape 23 la sută mai puțin energie electrică, cu peste 14 la sută mai puțin minereu de fier, cu peste 67 la sută mai puțin țit. La procesul general de gospodărire rațională a resurselor naturale și a energiei disponibile în complexul economic național și de valorificare superioară a acestora trebuie să se adauge activitatea de recuperare și reintroducere în circuitul economic a tuturor resurselor materiale și energetice refolosibile, proces care permite participarea unei unități de substanță la două sau mai multe cicluri de producere a unei valori de întreg. Raportul precizează că în unele sectoare peste 50 la sută din necesarul economiei naționale trebuie să fie asigurat pe această cale. În această viziune, activitatea de reciclare a resurselor poate să treacă

să fie interpretată ca fiind o componentă a procesului de valorificare superioară a materiilor prime și energiei și implicit a celui general de dezvoltare intensivă a industriei.

O cerință de bază a dezvoltării preponderent intensive a industriei românești în perioada următoare, o constituie restructurarea acesteia, în sensul desfășurării unui amplu proces de creștere prioritară a ramurilor și subramurilor de înaltă tehnicitate, purtătoare și propagatoare de progres tehnic, care valorifică la nivel superior materiile prime, resursele energetice și munca socială, contribuind astfel la înzestrarea prioritărilor a tuturor ramurilor și sectoarelor de activitate cu mijloace tehnice avansate și să se asigure o competitivitate sporită a produselor românești pe piețele externe. În acest sens, se prevede ca în domeniul metalurgiei creșterii însemnate să se realizeze la oțelurile de calitate superioară și produsele de prelucrare avansată; în domeniul construcțiilor de mașini se va asigura dezvoltarea cu prioritate a subramurilor de vîrf (mecanica fină, optica, electronica, electrotehnica, microelectronica), iar în industria chimică și petrochimică vor fi realizate creșteri importante, în special în chimia de sinteză fină și de mic tonaj.

O prioritate a dezvoltării intensive a industriei românești în cinci ani (1984-1989) o constituie modernizarea și dezvoltarea producției în strînsă concordanță cu tendințele revoluției tehnico-științifice contemporane, sintă afirmîndu-se astfel, mai mult ca orînd, ca un domeniu de activitate hotărîtor pentru progresul general al societății, ca un factor intens de prim rang. Intensificarea activității de cercetare științifică urmează să se realizeze în special pe seama dezvoltării cercetării științifice proprii, a creșterii contribuției științei și tehnicii românești la dezvoltarea intensă a industriei, precum și la îmbogățirea patrimoniului științific universal, astfel încît țara noastră să se afirme în lume la nivelul anului 2000, ca o putere științifică de prim rang. Pentru creșterea aportului științei la accentuarea factorilor intensivi este necesar ca în perspectivă să se asigure dezvoltarea ritmului mediu anual de creștere a eficienței pentru cercetare comparativ cu ritmurile medii anuale de creștere ale produsului social și venitului național.

(Continuare în pag. a II-a)

SIBIU: Noi terenuri redat agricole

În bazinul hidrografic al văii Olului, în zona Racovița-Arpașu din județul Sibiu, se desfășoară ample lucrări de îmbunătățiri funciare.

— Aceste lucrări — ne spune inginerul Boris Kyowski, directorul Întreprinderii Județene de Execuție și Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare, prezintă un grad ridicat de complexitate și au în vedere redarea în circuitul agricol a unei suprafețe de 3.429 hectare de teren care, datorită excesului de umiditate și gradului foarte ridicat de aciditate, nu a produs pînă acum nimic. Numeroase utilaje terasiere, bulldozere, excavatoare, tractoare cu discuri pentru nivel și defrisoare execută lucrări de eliminare a excesului de umiditate, concomitent cu aplicarea de amendamente și îngrășăminte. Investiția, al cărei termen de finalizare este trimestrul III al anului viitor, va da terenurilor de aici o destinație superioară, prin înființarea unei plantații de pomi, a unei ferme semincere pentru întreprinderi de păsări, precum și a unor ferme zootehnice. (Ion Onuc Nemes).

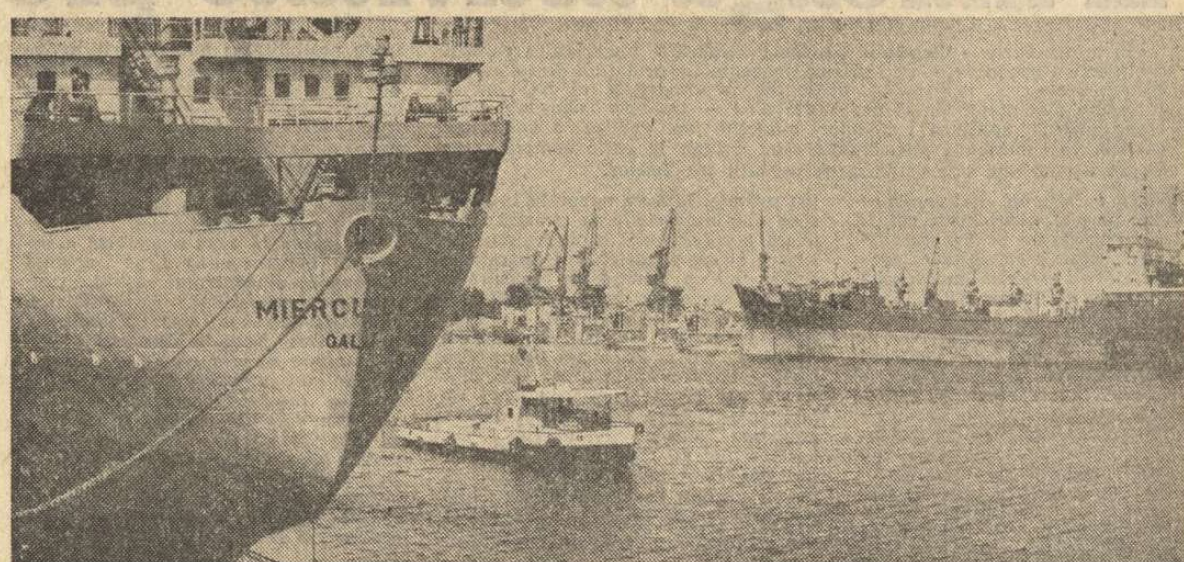
VASLUI: Angajament indeplinit înainte de termen

Prin organizarea unor săptămîni-record în producție, primă foarte bună organizare a muncii, colectivele întreprinderilor de pe platformele industriale ale municipiului Vaslui au obținut noi și semnificative realizări productive. Dînd dovadă de abnegație și înaltă răspundere revoluționară, utilizînd judicios utilajele și mașinile din dotare, timpul de lucru, colectivele muncitorești au reușit să-și onoreze angajamentul asumat. Îndeplinindu-și planul la producția, marfa industrială și alți indicatori economici pe patru ani și jumătate în cinci ani. „Raportul acest succes, colectivele întreprinderilor vasluene se angajează să realizeze și să livreze suplimentar economiei naționale și la export, pînă la finele anului, un volum de produse în valoare de peste 750 milioane lei. Cu cele mai bune rezultate, la panoul de onoare al întrecerii socialiste și-au înscris numele colectivele întreprinderilor mecanică, de materiale izolatoare, de prelucrare a lemnului, „Textila”, Combinatul de Fier Sintetic. (Petru Neculci).

DEPLINĂ APROBARE, PROFUNDĂ SATISFACȚIE FAȚĂ DE REALEGEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN FRUNTEA PARTIDULUI

Telegrame adresate tovarășului Nicolae Ceaușescu

PAGINA A III-A

Șantierul naval din Tulcea

Raportul tovarășului Nicolae Ceaușescu la Congresul al XIV-lea

— analiză realistă, idei și propuneri constructive pentru afirmarea unui curs nou, cu adevărat democratic, în viața internațională

ÎNCREDERE NESTRĂMUTATĂ ÎN TRIUMFUL CAUZEI SOCIALISMULUI, PĂCII ȘI INDEPENDENȚEI POPOARELOR

Congresul marilor victorii socialiste, al afirmării depline a independenței și suveranității naționale, forumul suprem al comunistilor români a fost, în același timp, și Congresul confirmării opțiunilor fundamentale ale politicii partidului și statului nostru, de promovare a telurilor păcii, progresului și colaborării cu toate popoarele, de apărare fermă a principiilor socialiste. Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu se distinge prin analiza pătrunzătoare, lucidă și realistă a proceselor și tendințelor de bază ale contemporaneității, prin soluțiile inovatoare, îndrăznețe și profund umaniste propuse marilor probleme ale lumii de azi, prin angajarea planară în lupta pentru împlinirea aspirațiilor celor mai scumpe de dezvoltare pașnică și liberă ale tuturor națiunilor.

Definind importanța lucrărilor marelui forum democratic al partidului nostru, în o v a r a ș u l NICOLAE CEAUȘESCU declara: „Congresul a aprobat, în deplină unanimitate, politica externă și orientările viitoare ale activității internaționale a partidului și poporului nostru. Dorește să asigure, de la așezarea înaltă, întregul popor că și în viitor vom acționa cu încreștea răspundere — în interesul poporului nostru, al tuturor popoarelor — pentru dearmare, și în primul rînd pentru dezarmare nucleară, pentru o lume a păcii și colaborării egale între toate națiunile”.

Înaltă responsabilitate cu care partidul nostru, România socialistă abordează problemele majore ale actualității internaționale se vedește din plin prin conținutul Raportului asupra dinamicii evoluțiilor mondiale din ultimii ani, asupra mutațiilor produse în raportul de forțe în actuale etape, de profunde transformări revoluționare și sociale, pe care o parcure omenirea — confirmîndu întru totul justetea aprecierilor și orientărilor Congresului al XIII-lea al P.C.R.

Cu deosebită claritate se arată că în lume continuă să se în-

frunte două tendințe diametral opuse. Pe de o parte, se manifestă cu putere politica imperialistă, neocolonialistă de dominație și asuprire, de amestec brutal și inadmisibil în treburile altor popoare, de încălcare a independenței și suveranității lor, avînd ca instrument principal capitalul financiar-bancar și monopolurile supranaționale, iar, pe de altă parte, se afirmă în măsură crescîndă forța mîscării progresiste, democratice a popoarelor, care se pronunță și acționează împotriva politicii imperialiste, a politicii de război, pentru dezvoltarea liberă și independentă a tuturor națiunilor — între aceste două tendințe menținîndu-se un echilibru precălit.

Pe acest fundal general se accentuează și se ascut contradicțiile existente: între socialism și capitalism, care rămîne o contradicție fundamentală a epocii noastre; între țările bogate și țările sărace, care, la rîndul ei, reprezintă o nouă contradicție fundamentală a acestei epoci; între țările capitaliste dezvoltate, precum și în interiorul însuși al acestor din urmă țări — toate acestea ducînd la intensificarea crizei economice mondiale, a crizei păcii și sociale din lumea capitalului, în general din întreaga lume, la accentuarea instabilității economice și politice, agravate și mai mult de continuarea cursului înarmărilor, cu precădere nucleare. Raportul afirmă deschis: „Apăsătoare și situația mondială continuă să rămîie gravă, că persistă pericolul unui conflagrație cu consecințe pustitoare, prin recurgerea inevitabilă la armele nucleare.”

În lumina acestei aprecieri-avertisment, sînt formulate întrebările-cheie, pe care, într-o asemenea situație de răspîntie, popoarele sînt îndreptățite să le pună: cum și pe ce cale trebuie soluționate problemele grave ale omenirii? Cum trebuie acționat pentru soluționarea, într-un mod nou, a tuturor acestor probleme? Cum se va încheia milenul al doilea și cum va păși omenirea în cel de-al treilea mileniu?

La aceste întrebări capitale, care frîmțind întreaga lume, Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu are meritul de a enunța răspunsuri limpezi, izvorite dintr-o înaltă consecvență și principialitate, de a fundamenta orientările și concepția de cea mai mare însemnătate teoretică și practică, strălucit sintetizate în concluzia optimist-revoluționară, care reflectă însuși sensul mersului istoriei: „Desistăm deosebit de gravă și complexă, se poate afirma, fără teama de a greși, că în lume există forțele necesare care, acționînd în deplină unitate, pot determina un curs nou al vieții internaționale, pot asigura dezvoltarea, pacea, realizarea unei lumi mai drepte și mai bune pe planeta noastră”.

În rîndul acestor forțe, România socialistă s-a manifestat și se manifestă ca una din prezențele cele mai dinamice. Poporul nostru își face un titlu de mîndrie din faptul că, așa cum se arată în Raport, nu au existat probleme mai importante ale vieții mondiale la a căror abordare și dezbateră România s-a pus în mod deosebit de înalt, sau altă, să nu fi venit cu soluții proprii, originale, constructive, să nu fi adus o contribuție activă la cauza păcii și colaborării internaționale.

În acest sens, apare pregnant în relief tabloul bogat, multilateral al dezvoltării raporturilor României cu toate țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare și nealiniate, cu țările capitaliste dezvoltate, cu toate statele lumii, în spiritul coexistenței păcifice — orientare care, potrivit celor stabilite la Congres, va fi urmată cu aceeași statornicie și în viitor, tot astfel după cum țara noastră este hotărîta să-și intensifice și mai puternic participarea la diviziunea internațională a muncii, la vastul circuit mondial al valorilor materiale și spirituale. Reafirmarea hotărîrii de a așeza neclintit la baza relațiilor sale internaționale principiile independenței și suveranității naționale, depline egalități în drepturi, neamsecul în treburile interne și avantajului reciproc, res-

(Continuare în pag. a VI-a)

Pentru înfăptuirea programelor de dezvoltare a patriei socialiste adoptate de Congresul al XIV-lea al partidului

FAPTELE — EXAMENUL COMPETENȚEI ACTIVITĂȚII DE FIECARE ZI

„Trebuie să subliniem că marile realizări în dezvoltarea generală a patriei noastre — a industriei, agriculturii, a celorlalte ramuri — sînt strîns legate de intensitatea activității de cercetare, de promovare cu îndrăzneală a noilor cuceriri ale științei și tehnicii în toate domeniile, de ridicare generală a nivelului de cultură și educație al tuturor oamenilor muncii, al întregului nostru popor”.

Iată o idee remarcabilă desprinsă din magistralul Raport prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Congresul al XIV-lea al partidului nostru, ale cărei semnificații sînt pe cît de evidente, pe atît de multiple: fără nou și fără competență nu se poate — nu se mai poate! — în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vechi și nou, dintre competență și incompetență. Trăim într-o țară în care fiecare, în parte și în întreg, nu mai pot fi călădite decît pe nou și pe competență. Progresul societății noastre socialiste nu poate fi asigurat fără introducerea masivă, permanentă și competentă a noului. Atît spiritul, cît și acțiunea revoluționară își extrag rațiunea lor de a fi și de a izbîndi din însăși confruntarea dialectică dintre vech